

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12660/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца „Vip Mobile“ ДОО Нови Београд, чији је пуномоћник Светлана Анђелковић Милошевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Брању Гж 1045/22 од 20.01.2023. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Брању Гж 1045/22 од 20.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Брању Гж 1045/22 од 20.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брању П 4293/21 од 14.02.2022. године, ставом првим изреке, укинуто је у целости решење о извршењу Основног суда у Брању Ив 32444/10 од 03.11.2010. године и одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име главног дуга плати 16.920,00 динара са законском затезном каматом од 30.07.2010. године до исплате и трошкове извршног поступка од 2.576,00 динара. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 87.532,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности ове одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Решењем Вишег суда у Брању Гж 1045/22 од 20.01.2023. године, преиначена је првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке, тако што је тужилац обавезан да тужном накнади трошкове парничног поступка од 88.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. У конкретном случају, тужилац је изјавио посебну ревизију против решења, којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање и које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић